

ਦੂਜੀ ਭਾਵਨਾ (ਗੀਤ)

ਡਿੱਲ-ਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਿੰਦਕਾਰੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੇਮ ਦੇ ਪਾਤਰ ਸੈਂਸਟ ਲੋਕ ਵੀ ਜਦ ਮੇਰੇ ਦੇ ਮਹਾਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਝੁੱਝਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਤਦ ਕੋਈ ਆਪਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਹੋ ਆਤਮਾ, ਤੂੰ ਮੰਗਲਕਾਰੀ ਜੇਰ ਧਰਮ ਦੀ ਸਰਣ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਚਰਿੱਤਰ ਧਰਮ (ਸਾਧੂ ਦੇ ਮਹਾਵਰਤ ਅਤੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਦੇ ਅਨੁਵਰਤ) ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰ। ਇਹ ਧਰਮ ਹੀ ਤੈਨੂੰ ਝੁੱਝਣ ਤੋਂ ਬਚਾਵੇਗਾ। - (1)

ਜਿਵੇਂ ਮਥਿਅਾਨਾ ਡੋਟਿਆਂ ਮੋਢੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਫੜ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਯਮਰਾਜ, ਘੋਰੇ, ਰਕ, ਹਾਥੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡਲ ਸੇਨਾ ਫਾਲ ਜਾਂਦੇ ਅਤੇ ਸਕੜੀ ਵਾਲੇ ਰਾਜਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਜਾਲ ਵਿੱਚ ਫਸਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਜੇ ਯਮਰਾਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਿਡਗਿਡਾਉਣ ਅਤੇ ਮੈਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣ। - (2)

ਮਹਾਕਾਲ ਦੇ ਕਤਲ ਧੰਨਿਆ ਤੇ ਕਚਣ ਦੇ ਲਈ ਜੇ ਕੋਈ ਪੱਥਰ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਛਿਪ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਤਿਟਕਾ ਦਬਾਅ ਕੇ ਉਸ ਮਹਾਕਾਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਹਿਮ ਦੀ ਡੀਖ ਮੰਗਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਹ ਨਿਰਦਈ ਕਾਲ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦਾ। - (3)

ਠੀਕ ਹੈ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮੰਤਰ ਜਪਦੇ ਰਹੋ। ਵਿਦਿਆਵਾਂ ਪੜ੍ਹ ਲਵੋ ਜਾਂ ਦਵਾਈਆਂ ਦੀ ਅਯੁਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਲਵੋ। ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੋਟ-ਤਾਜਾ ਬਣਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਰਸਾਇਣਾਂ ਦਾ ਸੇਵਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਪਰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਮੁਮਕਿਨ ਨਹੀਂ। - (4)

ਠੀਕ ਹੈ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਸਾਹ ਨੂੰ ਰੋਕ ਲਿਆ, ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੇ ਉਸ ਪਾਸੇ ਜਾ ਕੇ ਵਸ ਜਾਵੋ, ਪਹਾੜ

ਦੀਆਂ ਚੋਟੀਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਅੱਡਾ ਬਣਾ ਲਵੇ। ਪਰ ਇੱਕ ਦਿਨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਦੇਹ ਪਿੰਜਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। - (5)

ਕਾਲੇ-ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ, ਕਾਲੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸੁੰਦਰ ਵਾਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਮੱਥੇ ਨੂੰ ਸੁੰਦਰ ਬਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖੂਬਸੂਰਤ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਕ ਤੇ ਸੁਸਤ ਬਣਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਬੁਢਾਪੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸਮਰੱਥ ਹੈ ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ। - (6)

ਜਦ ਇਸ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰੋਗ ਨਾ ਠੀਕ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਰੋਗ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਦ ਫਿਰ ਇਸ ਨੂੰ ਕੌਣ ਬਚਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਰਾਹ ਦੀ ਪੀੜ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਾ ਚੰਦਰਮਾ ਹੀ ਇਕੱਲਾ ਸਹਿਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੀੜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਚੱਕਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਵਟਾਉਣ ਤੋਂ ਰਿਹਾ। - (7)

ਬੱਸ, ਹੁਣ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਰਾ ਸੋਚ ਸਮਝ ਕੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ! ਦਾਨ ਸ਼ੀਲ ਤਪ ਭਾਵ ਰੂਪੀ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾ। ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਲਗਾਵ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕਤੀ ਸੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਾਂਤ-ਸੁਧਾ ਰਸ ਦਾ ਸਵਾਦ ਚੱਖਿਆ ਕਰ। - (8)

ਸੰਸਾਰ ਭਾਵਨਾ (ਸਲੋਕ)

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰੂਪੀ ਭਿਆਨਕ ਜੰਗਲ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹਨੇਰਾ ਪਸਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਜੰਗਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੋਭ ਦੀ ਅੱਗ ਭੜਕ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁਝਾਉਣਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀਆਂ ਲੋਕੜੀਆਂ ਨਾਲ ਲੋਭ ਦੀ ਅੱਗ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੰਧਰ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸ਼ਣਾ ਜਿਹੀ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਰਹੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਭਿਆਨਕ ਜਨਮ ਮਰਨ ਰੂਪੀ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ ਕੇ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਕਿਵੇਂ ਰਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ? - (1)

ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਇੱਕ ਚਿੰਤਾ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਉਸ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ-ਚੜ੍ਹ ਕੇ ਦੂਸਰੀ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਨ, ਵਚਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਤੋਂ ਲਗਾਤਾਰ ਵਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਤਮੇਂ ਗੁਣ ਅਤੇ ਰਜੇ ਗੁਣ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਕਦਮ-ਕਦਮ 'ਤੇ ਸੰਕਟਾਂ ਦੇ ਟੋਏ ਵਿੱਚ ਗਿਰਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ? - (2)

ਮਾਤਾ ਦੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਪੇਟ ਵਿੱਚ ਆ ਕੇ ਨੌ-ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿਣ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਨਮ ਦੀ ਪੀੜਾ ਸਹੀ। ਬੜੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਥੋੜ੍ਹੇ ਅਤੇ ਕਾਲਪਨਿਕ ਸੁੱਖ ਮਿਲਣ 'ਤੇ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਚਲੋਂ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇੰਨੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮੌਤ ਦਾ ਫ਼ਰਿਸ਼ਤਾ ਬੁਢਾਪਾ, ਬਿਮਾਰੀ ਲੈ ਕੇ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕੀਮਤੀ ਮਨੁੱਖ ਜੀਵਨ ਕੋਡੀ ਦੇ ਮੁੱਲ ਵਿਕ ਕੇ ਵਿਅਰਥ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। - (3)

ਇਹ ਵਿਚਾਰਾ ਜੀਵ - ਹੋਣੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਿਤ, ਭਾਰੀ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਰੱਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਤ ਰੂਪੀ ਬਲੂੰਗੜੇ ਦੇ ਕੋਲ ਰਹਿੰਦਾ

ਹੋਇਆ ਦਿਸ਼ਾ ਰਹਿਤ ਹੈ ਕੇ ਭਟਕ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਿੰਜਰੇ ਵਿੱਚ ਕੈਦ ਪੰਛੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਦੇ ਪਿੰਜਰੇ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਜੀਵ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। - (4)

ਇਹ ਜੀਵ ਆਤਮਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਗਤੀਆਂ ਅਤੇ ਚੌਰਾਸੀ ਲੱਗ ਜੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਭਟਕਦਾ ਹੋਇਆ ਅਨੇਕਾਂ ਦੇਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੰਤ-ਪ੍ਰਦਗਲ-ਪ੍ਰਵਰਤਕਾਲ (ਅਨਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਨ) ਵਿੱਚ ਅਨੰਤ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। - (5)

ਤੀਜੀ ਭਾਵਨਾ (ਗੀਤ)

ਹੇ ਜੀਵ - ਮੇਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੇ ਤੈਨੂੰ ਗਲ ਤੋਂ ਫੜ ਕੇ ਕਦਮ-ਕਦਮ 'ਤੇ ਸਤਾਇਆ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਜਨਮ-ਮੌਤ ਤੋਂ ਦਰ ਤੋਂ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਮਝ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਡਰਾਵਣਾ ਮੰਨ। - (1)

ਹੇ ਮੂਰਖ ਜੀਵ, ਆਪਣੇ, ਪਰਾਏ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਤੇਰੇ ਸਿੱਠੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਬੰਧਨ ਛਿਜੂਲ ਹਨ। ਕਦਮ ਕਦਮ 'ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ-ਨਵੇਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਉਠਾਉਣਗੀ ਪਵੇਗੀ ? ਕੀ ਪੇਰ ਪੇਰ 'ਤੇ ਤੇਰਾ ਇਹ ਜਨਮ ਖਰਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ? ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਸੋਚ। - (2)

ਕਦੇ ਤੂੰ ਆਪਣੀ ਧਨ ਦੌਲਤ ਦਾ ਹੰਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕਦੇ ਗ਼ਰੀਬੀ ਦੇ ਚੁੰਗਲ ਵਿੱਚ ਫਸ ਕੇ ਘਬਰਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਪਰਾਏ ਵਸ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੂੰ ਜਨਮ-ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਨਵੇਂ ਨਵੇਂ ਰੂਪ ਰਚਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵੱਖ ਵੱਖ ਸਵਾਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਰੰਗ-ਮੰਚ 'ਤੇ ਤੂੰ ਇੱਕ ਪਾਤਰ ਹੀ ਹੈ। - (3)

ਕਦੇ ਤੇਰਾ ਬਹਾਨਾ ਦੀ ਮਸਤੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਜਵਾਨੀ ਦੇ ਵੇਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਕੇ ਤੂੰ ਅਕਸ਼ੈਲੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਦੇ ਨਾ ਜਿੱਤਣਯੋਗ ਬੁਢਾਪੇ ਨਾਲ ਤੇਰਾ ਸਰੀਰ ਖੋਖਲਾ ਹੋ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਯਮਾਂ ਦੇ ਪੰਜੇ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। - (4)

ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਨਮ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਨਾਨ ਕੋਈ ਉੱਤ ਪਿਤਾ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਉੱਤ ਦਾ ਰੂਪ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੂੰ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਜਰਾ ਵਿਚਾਰ ਤਾਂ ਕਰ ਅਤੇ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਰੋਣ ਵਾਲੇ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਨੁੱਖੀ ਦੇਹ ਰੂਪੀ ਧਰਾ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਹੈ। ਤੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰ। - (5)

ਹੇ ਜੀਵ, ਤੂੰ ਜਿਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਿੰਤਾ, ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਰਿਸਾਵੀਆਂ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਲਦਾ ਹੈ, ਬੁਲਸਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਤੂੰ ਕੋਈ ਫਾਇਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ? ਪਰ ਤੇਰਾ ਵੀ ਦੋਸ ਕੀ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਰੂਪੀ ਸਰਾਬ ਤੂੰ ਵਾਢੀ ਪੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਸੁੰਨ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਬੜੇ ਅਫਸੋਸ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। - (6)

ਇਹ ਕਾਲ - ਮਹਾਕਾਲ ਇੱਕ ਜਾਗੂਗਰ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਸਮਝਿਓਂ ਦੱਸਦਾ ਹੈ। ਲਲਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸਾਰੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ਸਮੇਟ ਕੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਸੂਮ ਬੱਚੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਇਕ ਇੰਦਰਜਾਲ ਦੀ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। - (7)

ਹੇ ਅਤਮਾ - ਤੂੰ ਅਪਣੇ ਜਿਨ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰੇ। ਇਹ ਜਿਨ ਵਚਨ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਸ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਂਤ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਣ ਕਰਕੇ ਤੂੰ ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਯਾਤਰੀ ਬਣ ਸਕੇਗਾ। ਇਹ ਮੁਕਤੀ